

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(ทำเนียบผู้แทนราษฎร)

ครั้งที่ ๒๒๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๑๒
คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะ
ได้ดำเนินการประชุมทำเนียบผู้แทนราษฎร
ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับเรื่องอื่น
ไม่มี นอกจากว่าวันนี้มีแขกคือสมาชิก
รัฐสภาจากประเทศอินโดนีเซีย ได้มา
เยี่ยมเยียน ซึ่งนั่งฟังการประชุมอยู่
ขณะ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำ
เนียบผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑๔ และ

๒๑๕ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไขประการใดบ้าง
(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงาน
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทำ
เนียบผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑๔ และ ๒๑๕

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช
บัญญัติโอนหน้าที่พระราชกำหนดพิทักษ์
ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๔
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๑๕/๐๕ วันที่ ๒๑ ก.ย. ๐๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๕๐๓/๑๑๖๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๑ กันยายน ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาารัฐธรรมนูญ

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร

(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. กับสำเนาพระราชกำหนดพิกัต

ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๕

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นว่า โดยที่ใต้ทรงพระกรุณาโปรด

เกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๕

ซึ่งได้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๐๕ สมควร

เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ต่อสภาารัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร

(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมา

เพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาารัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ขอมพล ม. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

พ.ศ.

หลักการ

อนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

เหตุผล

โดยที่มีพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๘
ประกาศใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๐๘ ไปแล้ว รัฐบาลจึง
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่ออนุมัติ พระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

(ลํานา)

พระราชกำหนด

พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สัจจวาลย

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า "พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๑๐ ทวิ ของใตซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นอากรโดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้น ของนั้นได้โอนไปเป็นของบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรหากนำของนั้นเข้ามาเอง หรือได้นำไปใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นอากรในการนำเข้าโดยไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งกลับออกไป ให้ของนั้น หลุดพ้นจากเงื่อนไข

LIRT

ดังกล่าว แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับของที่ได้รับยกเว้น
อากรเพราะนำเข้าโดยบุคคลที่มีสิทธิหรือเพราะนำเข้าเพื่อใช้ประโยชน์ที่กฎหมาย
กำหนด ทั้งนี้ ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้าโดยผู้รับโอนหรือเพื่อใช้ประโยชน์ดังกล่าว
ตั้งแต่วันที่โอนหรือนำไปใช้ประโยชน์นั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในช่องรายการกับความและตัวเลขในช่องอัตรา
อากรของประเภทที่ ๐๒.๐๑ ประเภทที่ ๐๒.๐๒ ประเภทที่ ๐๒.๐๔ ประเภท
ที่ ๐๒.๐๕ ประเภทที่ ๐๘.๐๑ ประเภทที่ ๐๘.๐๒ ประเภทที่ ๐๘.๐๓
ประเภทที่ ๐๘.๐๔ ประเภทที่ ๐๘.๐๕ ประเภทที่ ๐๘.๐๘ ประเภทที่ ๐๘.๑๓
ประเภทที่ ๑๕.๐๗ ประเภทที่ ๓๖.๐๖ ประเภทที่ ๔๔.๒๘ ประเภทที่ ๔๖.๐๒
ประเภทที่ ๔๖.๐๓ ประเภทที่ ๔๘.๑๖ ประเภทที่ ๖๔.๐๔ ประเภทที่ ๖๕.๐๔
ประเภทที่ ๖๗.๐๕ ประเภทที่ ๖๘.๐๔ ประเภทที่ ๖๘.๑๖ ประเภทที่ ๗๓.๑๗
ประเภทที่ ๗๓.๑๘ ประเภทที่ ๗๓.๑๙ ประเภทที่ ๗๓.๒๐ ประเภทที่ ๗๓.๓๘
และประเภทที่ ๗๔.๑๘ ในภาค ๒ และประเภทที่ ๒ ประเภทที่ ๓ ประเภทที่
๕ และประเภทที่ ๖ ในภาค ๓ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.
๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับ
ที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดฉบับแทน
มาตรา ๕ ให้เพิ่มความตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดฉบับเป็นประเภทที่ ๗
ในภาค ๓ และประเภทที่ ๑๖ ในภาค ๔ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

LIART

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภาค ๒

พิกัดอัตราอากรขาเข้า

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๒.๐๑	เนื้อและส่วนที่บริโภคได้ของสัตว์คาม ที่ระบุไว้ในประเภทที่ ๐๑.๐๑ ๐๑.๐๒, ๐๑.๐๓ หรือ ๐๑.๐๔ สด แช่เย็น หรือแช่เย็นจนแข็ง	—	กิโลกรัม	๒๕.๐๐
๐๒.๐๒	สัตว์ปีกเลี้ยงที่ไม่มีชีวิต สด แช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง รวมทั้งส่วนต่างๆ ของ สัตว์ปีกเลี้ยงที่บริโภคได้ นอกจากคัม	—	กิโลกรัม	๒๕.๐๐
๐๒.๐๔	เนื้อสัตว์ชนิดอื่นๆ สด แช่เย็น หรือ แช่เย็นจนแข็ง รวมทั้งส่วนต่างๆ ของ สัตว์ที่บริโภคได้	—	กิโลกรัม	๒๕.๐๐
๐๒.๐๕	มันหมูที่ไม่เนือคัก และมันสัตว์ป่า เลี้ยง ซึ่งยังไม่ได้เจียว สด แช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ใส่เกลือหรือน้ำเกลือบ ตากแห้ง หรือรมควัน	—	กิโลกรัม	๒๕.๐๐
๐๘.๐๑	อินทผลัม กลิ้ว มะพร้าว ลูกนัตบระ- ซัล เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ สับประทุ อโวคาโด มะม่วง ฝรั่ง และมังคุด สด แห้ง ทงคัมเบตลอกและ ไม้เนื้อเปลือก			

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๘.๐๒	ก. มะพร้าว	—	ร้อยละ	๔๐.๐๐
	ข. อื่น ๆ	—	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
	ผลไม้ประเภทส้ม ทั้งสดและแห้ง	—	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
๐๘.๐๓	มะเดื่อ ทั้งสดและแห้ง	—	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
๐๘.๐๔	องุ่น ทั้งสดและแห้ง	—	กิโลกรัม	๔๐.๐๐
	ก. สด			
	ข. แห้ง			
๐๘.๐๕	ลูกนัท นอกจากที่ระบุไว้ในประเภท ที่ ๐๘.๐๑ ทั้งสดและแห้ง ทั้งที่มี เปลือกและไม่มีเปลือก	—	กิโลกรัม	๑.๐๐
	ก. หมาก			
	ข. อื่น ๆ			
๐๘.๐๕	ผลไม้สดอื่น ๆ	—	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
๐๘.๑๓	เปลือกคนคงและเปลือกผลไม้ประเภท ส้ม สด แช่เย็นแข็ง ตากแห้ง หรือ รักษาไว้มิให้เสียเป็นการชั่วคราว ระหว่างทางที่ขนส่งเข้ามา โดยขนาน เกลือ น้ำกำมะถัน หรือน้ำยากันเสีย อื่น ๆ	๒๐	กิโลกรัม	๒๐.๐๐

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	ชดเชยอาหาร		
		คามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๕.๐๗	น้ำมันที่ไม่ระเหยที่ได้จากพืชโดยธรรมชาติ ขึ้น หรือแข็ง คีบ สกัด หรือทำให้บริสุทธิ์แล้ว ก. น้ำมันมะกอก ข. น้ำมันลินสีด ค. น้ำมันถั่วลิสง น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันปาล์ม และน้ำมันมะพร้าว ง. อื่น ๆ (๑) ที่พึงบริโภคได้ (๒) อื่น ๆ	— — — ๒๕ ๒๕	ลิตร ลิตร ลิตร ลิตร ลิตร	๕.๕๐ ๑.๖๕ ๒.๐๐ ๔.๔๐ ๐.๖๖
๓๖.๐๖	ไม้ซัดไฟ ไม่รวมเบงกอลแมทซ์	๕๐	กิโลกรัม	๓๐.๐๐
๔๔.๒๘	ของอื่น ๆ ที่ทำด้วยไม้ ก. ไม้ฉิมพิน ข. อื่น ๆ	— ๓๐	กิโลกรัม —	๗๕.๐๐ —
๔๖.๐๒	เครื่องตกสานที่ทำโดยใช้วัตถุที่ใช้ในการตกสานยึดติดรวมกัน โดยเรียงเป็นเส้นขนาน หรือสานในลักษณะเป็นผืน รวมทั้งสิ่งปลาคัด เสื้อ ฉาก และปลอกฟางสำหรับหุ้มขวด			

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๕๖.๐๓	ก. เสื้อ และสิ่งปูเสื่อ	๘๐	กิโลกรัม	๔๐.๐๐
	ข. อื่น ๆ	๖๐	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
	เครื่องจักสาน เครื่องหวาย และของ อย่างอื่นที่ทำด้วยวัสดุสำหรับใช้ใน การจักสาน ที่ได้สานขึ้นเป็นของ สำเร็จรูปโดยตรง และของที่ทำขึ้น จากสิ่งทีระบุนี้ไว้ในประเภทที่ ๕๖.๐๑ หรือ ๕๖.๐๒ รวมทั้งของที่ทำด้วย รังบวบ			
	ก. กระสอบกก และกระสอบที่ คล้ายกัน	—	ใบ	๐.๕๐
๕๘.๑๖	ข. อื่น ๆ	๖๐	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
	กล้อง ถุง และภาชนะบรรจุของอย่าง อื่น ทำด้วยกระดาษหรือกระดาษแข็ง รองเทา ที่พันทำด้วยวัสดุอย่างอื่น	๓๐	กิโลกรัม	๑.๕๐
๖๔.๐๔	ก. พันทัดด้วยวัสดุที่ใช้ในการ จักสาน	๓๐	คู่	๑๕.๐๐
	ข. อื่น ๆ	๓๐	—	—
๖๕.๐๔	หมวก และเครื่องสวมศีรษะอย่างอื่น ทำด้วยวัสดุทุกชนิดในลักษณะสาน หรือทำจากแถบเล็กหรือแถบอย่างอื่น จะบุซับใน หรือตกแต่งด้วยหรือไม่ ก็ตาม			

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	อัตราราชการ		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๖๗.๐๕	ก. ทำด้วยไม้ไผ่	๓๐	ใบ	๕.๕๐
	ข. อื่น ๆ	๓๐	—	—
๖๘.๐๔	พื้กทั้งที่พบไ้และพบไม้ไ้ ชนิดที่ ไม่ใช้เครื่องกลไก ทำด้วยวัสดุทุกชนิด โครงและค้ำของพื้กตั้งกล่าว และ ส่วนประกอบของ โครงและค้ำที่ทำ ด้วยวัสดุทุกชนิด	๓๐	ใบ	๑.๐๐
	ก. พื้ก	๓๐	อื่น	—
	ข. อื่น ๆ	๓๐	—	—
	หินสำหรับไม้ สี เจียรระไน และสิ่งที คล้ายกัน (รวมทั้งที่มีลักษณะเป็น วงล้อ เป็นมุม เป็นรูปจาน และเป็น รูปปลายแหลม ใช้สำหรับเจียรระไน ลึบ ชัดมัน ชัดดู และตัด) ทำจากหิน ธรรมชาติหรือหินอัด หรือทำด้วยสัง กะตั่วธรรมชาติ หรือสังกะตั่วเทียม ซึ่ง อัดเข้าเป็นก้อน หรือทำด้วยวัสดุที่ใช้ ทำเครื่องปั้นดินเผา สิ่งเหล่านี้จะม้แกน ก้าน ที่เสียบ เพลา หรือสิ่งทีคล้ายกัน ซึ่งทำด้วยวัสดุอย่างอื่นอยู่ด้วยหรือไม่ ก็ตาม แต่ต้องยังมี ได้ติดตงกับฐาน ส่วน หรือ ชิ้นส่วนสำเร็จรูปอย่างอื่น ของหินตั้งกล่าวที่ทำจากหินธรรมชาติ			

LIRT

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	หรือหินอ่อนหรือทำด้วยสิ่งซึ่งดูขรุขระหรือ หรือสิ่งซึ่งดูเทียมซึ่ง อกเขา เป็น ก้อน หรือทำด้วยวัตถุที่ใช้ทำเครื่องปั้น ดินเผา			
	ก. ไม้	๓๐	กิโลกรัม	๓.๐๐
	ข. อื่นๆ	๓๐	—	—
๖๘.๑๖	ของที่ทำด้วยหิน หรือด้วยสารอย่าง อื่น (รวมทั้งของที่ทำด้วยถ่าน พืช) ซึ่งมีเคระมะหรือรวมไว้ในที่อื่น			
	ก. กระจก และซาก	๓๓	กิโลกรัม	๑๐.๐๐
	ข. อื่นๆ	๓๐	—	—
๗๓.๑๗	หลอดและท่อทำด้วยเหล็กหล่อ	๓๐	กิโลกรัม	๑.๐๐
๗๓.๑๘	หลอดหรือท่อ และแผ่น ที่จัดทำไว้ เพื่อทำหลอดหรือท่อ ทำด้วยเหล็ก หรือเหล็กกล้า (นอกจากเหล็กหล่อ) ไม่รวมท่อที่ทนความอัดแรงสูงสำหรับ ใช้กับเครื่องไฟฟ้ากำลังน้ำ			
	ก. แผ่นที่จัดทำไว้เพื่อทำหลอด หรือท่อ	—	กิโลกรัม	๐.๓๐
	ข. อื่นๆ	๓๐	กิโลกรัม	๑.๐๐
๗๓.๑๙	ท่อเหล็กกล้าที่ทนความอัดแรงสูง สำหรับ ใช้กับเครื่อง ไฟฟ้ากำลังน้ำ			

LIART

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๗๓.๒๐	จะเสริมให้แข็งแรงหรือไม้ก็ตาม ส่วนประกอบของ หลอดและท่อ ทำ ด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า เช่น ข้อต่อ ข้องอ ข้อต่อยูเนียน แป้นข้อต่อ	๓๐	กิโลกรัม	๑.๐๐
๗๓.๓๘	ของชนิดที่ตามธรรมดาใช้ในบ้านเรือน เครื่องสุขภัณฑ์สำหรับใช้ภายในอาคาร รวมทั้งส่วนของของและเครื่องตั้งกล่าว ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า ก. ตะกร้า ตะแกรง หรือสิ่งที คล้ายกัน ทำด้วยลวดเหล็ก หรือเหล็กกล้าหุ้มด้วยจำพวก พลาสติก	๓๐	กิโลกรัม	๑.๐๐
	ข. อื่นๆ	๖๐	—	—
๗๔.๑๘	ของอย่างอื่นชนิดที่ตามธรรมดาใช้ใน บ้านเรือน เครื่องสุขภัณฑ์สำหรับใช้ ภายในอาคาร รวมทั้งส่วน ของของ และเครื่องตั้งกล่าว ทำด้วยทองแดง	๓๐	—	—

LIRT

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภาค ๓

พิกัดอัตราอากรขาออก

ประเภท ที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๒	เศษเหล็ก	—	กิโลกรัม	๐.๕๐
๓	หนังโค และหนังกระบือ คีบ (ไม่รวมถึงเศษตัดเศษที่ใช้ไม่ได้ และผงซึ่งไม่สามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำหนังและอุตสาหกรรมผลิตหนัง)	—	กิโลกรัม	๑.๐๐
	(ก) สก แซ่เกลือ หรือแซ่เค็ม	—	กิโลกรัม	๓.๐๐
	(ข) ทากแห้ง ไม่ว่าจะอบยาหรือไม่	—	กิโลกรัม	๓.๐๐
๕	ไม้ รวมทั้งไม้แปรรูป แต่ไม่รวมถึงไม้ที่ได้จัดทำจนเป็นของสำเร็จรูป ซึ่งไม่เหมาะที่จะนำไปแปรรูปเป็นอย่างอื่น			
	(ก) ไม้ซุง และไม้เหลื่อม	๒๐	—	—
	(ข) อื่นๆ	๑๐	—	—
๖	เส้นไหมคืบที่ยังมิได้ตัดเกลียว และเส้นค้ายที่ทำด้วยไหม ขี้ไหม หรือเศษไหม	—	กิโลกรัม	๑๐๐.๐๐
๗	ของซึ่งมิได้ระบุไว้ หรือรวมไว้ในประเภทอื่นใดในพิกัดอัตราอากรขาออกฉบับนี้			ไม่ต้องเสียอากร

LIRT

๑๑๒๐

บัญชีข้อท้ายพระราชกำหนดพิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภาค ๕

ของที่ไว้รับยกเว้นอากร

ประเภท ที่	รายการ	อัครราชทูต		
		ความราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๖.	ของส่งออก ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจ อธิบดีกรมศุลกากรว่าเป็นของที่ได้นำ เข้ามาไม่เกินสองปี และยังมีได้เปลี่ยน แปลงลักษณะหรือรูปแต่ประการใด			ยกเว้นอากร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่พิทักษ์
อัครราชทูตการบางประเภทยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง) : รัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
พิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ..

หลักการ อนุมัติพระราชกำหนด
พิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๐๘
เหตุผล โดยที่มมีพระราชกำหนด
พิทักษ์อัครราชทูตการ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๐๘ ไป

LIRT

แล้ว รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ^๕ เพื่ออนุมัติพระราชกำหนดพักคือตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๘ และ โดยที่เหตุผลตามที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็เป็นแบบและค่อนข้างจะสั้น กระผมเลยขอถือโอกาสกราบเรียนต่อท่านสมาชิกสภา เพื่อให้ ได้ทราบถึงเจตนาและเหตุผล โดยละเอียดของการที่รัฐบาลได้ตัดสินใจออกพระราชกำหนดฉบับนี้ไป

ในการควบคุม หรือส่งเสริมการอุตสาหกรรมของเราภายในประเทศ เราได้ใช้วิธีการอยู่ ๒-๓ วิธี ในลำดับต้น เราใช้วิธีห้ามเข้าที่เดียวหรือจำกัดปริมาณ และหลังจากระยะเวลาพอสมควรแล้วเห็นว่า การอุตสาหกรรมประเภทนั้นๆ พอดีที่จะทำได้ เราก็จะเปลี่ยนจากวิธีการ ห้ามเข้า หรือจำกัดปริมาณมาใช้ อัตราภาษีศุลกากรเป็นหลัก เพราะว่าเท่าที่ เราได้มีประสิทธิผลมาแล้วปรากฏว่านอกจากจะถูกหลักทุกๆ ไปแล้ว ในทางปฏิบัติของเราเนื่องจาก ปรากฏว่า เขตแดนของเรามีทั้งด่านทะเลที่ยาวและ มีป่าเขาลำเนา ไม่เป็นเขตแดน อยู่หลายด้าน ถึงแม้เราจะพยายามสักเพียงไร

ก็ไม่สามารถที่จะป้องกันการลักลอบให้มีประสิทธิภาพครบถ้วนได้ เมื่อกรณีเป็นเช่นนั้น แต่ทั้ง ๆ ที่เราต้องการจะให้ การ อุตสาหกรรม ของเราภายใน ได้ ความคุ้มครองจากส่วนรวมพอสมควร เราก็ต้องการจะให้ เป็น ไปเช่นนั้น แต่เมื่อปรากฏว่าการที่จะห้ามกัก หรือการที่จำกัดจำนวนกีด ในทางปฏิบัติก็มักจะไม่ได้ผลดังปรากฏตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะได้ทราบที่อยู่แล้ว เช่น เราห้ามไม่ให้ผลไม้สดแอปเปิ้ล ลูกองุ่น หรือลูกแพร์ เข้ามาเป็นต้นก็ปรากฏว่าผลไม้ชนิดเหล่านี้ที่มาจากต่างประเทศมีขายคั่นอยู่ในบ้านของเรา รัฐบาลไม่สามารถที่จะป้องกันให้ได้เด็ดขาด นอกจากนั้น การ ทำเช่นนั้นก็เป็น การ ที่ลิดกฏหมายและรัฐบาลเองก็ ไม่ได้รายได้ ในทางภาษีอากรแต่ประการใดเลย

หลักที่ ๒ ในการที่เราได้ดำเนินการออก พระราชกำหนดฉบับนี้^๖ เพื่อส่งเสริมการ อุตสาหกรรมภายใน ของเราบางประเภทเช่นเดียวกัน กล่าวคือเราได้ขึ้นอาคารสำหรับวัดดูคัมบางประเภทขึ้นไป เพราะปรากฏว่าการอุตสาหกรรมภายใน ของเรา เช่น ผลิตภัณฑ์หนึ่งก็คือ

LIART

หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ไทยซึ่งเวลานี้ก็มีชื่อ อยู่ในต่างประเทศและเป็นที่ยอมรับกันมาก เราคงใช้ใหม่ดิบ หรือเส้นใหม่ดิบมา ผสมและมาทอ ผ้าใหม่ไทยนั้นก็ปรากฏ ว่าได้มีบุคคลบางกลุ่มพยายามเอาใหม่ ดิบหรือเส้นใหม่ นั้นส่งออกไปจำหน่าย ต่างประเทศเพื่อไปทำใหม่ไทยหรือ ใหม่ไทยเทียมแข่งกันกับใหม่ของเราเอง เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าควรจะได้รับ การส่งเสริมพอสมควร เพราะฉะนั้น ในบัญชีตอนที่ ๒ จึงได้มีรายการบาง ประเภทโดยขึ้นอาคารของวัตถุดิบขึ้นไป เพื่อส่งเสริมการอุตสาหกรรมภายในของเรา นี่เป็นเจตนาและเป็นจุดประสงค์ ของรัฐบาลที่ได้ออกพระราชกำหนด ฉบับนี้มาแล้วก็เป็นไปตามแบบและ ตามพระราชกำหนดฉบับที่ ๑๒ ซึ่งเรา ได้ออกไปแล้ว

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะ ขอมติของที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ นี้รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการ สามัญหรือวิสามัญ

นายสุนทร หงส์ตรมภ์

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เศรษฐกิจ รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมการ สามัญชุดเศรษฐกิจ พิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

รัฐบาล ขอเสนอส่ง คณะกรรมการ สามัญชุดเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่าน ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ ส่งคณะกรรมการสามัญชุดเศรษฐกิจ พิจารณา กำหนดการประชุมติดต่อกันในวัน

LIRT

นายสุนทร หงส์ตารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอแปร
ญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตาม ข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันทำให้แปรญัตติตามข้อบังคับ
ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช
บัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๐๗๔

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

๒๓ กันยายน ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระว (๕) บัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานการประชุม
กรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายเล็ง ศรีสมวงศ์
๒. นายกมล วรธนประภา
๓. พลโท เขียม ญาโณทัย
๔. พลเรือตรี ชลธิ์ สิ้นธุโสภณ

เป็นประธานกรรมการ

LIRT

- ๕. พลเรือตรี คาว เพชรชาติ
- ๖. นายบรรเจ็ด ชลวิจิตรณ์
- ๗. พลโท บุญเรือน บัวเจริญ
- ๘. นายป่วย อิงภรณ์
- ๙. นาวาอากาศเอก พัน เจริญสุข
- ๑๐. พลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร

๑๑. พลโท สุข เปรมานิน เป็นเลขานุการกรมราชการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาวาระรัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

เล็ง ศรีสมวงศ์

(นายเล็ง ศรีสมวงศ์)

ประธานกรรมการสามัญ

รายงานการประชุมกรมราชการสามัญ

คณะกรรมการเสรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาวาระรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเสรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

- ๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พันเอก เสดิม เจริญพานิช พันโท โกวิท มัชฌมจันทร์ นายฤทธิ สุภางค์ นาวาโท ประกาย นิลประสิทธิ์ และร้อยตรี ประยูร เถลิงศรี

LIART

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปรากฏผลของการพิจารณาข้างต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

..

มาตรา ๑-๒

..

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘-๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐-๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓-๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕-๑๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ ทวิ

กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๗-๑๘

ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

..

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) **กมล วรรณประภา**

(นายกมล วรรณประภา)

กรรมาธิการ ทำการแทน

เลขานุการ

LIRT

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัตินามันเชื่อเพลิง

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการกลั่นและค้ำนามันเชื่อเพลิง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัตินามันเชื่อเพลิง พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"นามันเชื่อเพลิง" หมายความว่า นามันบีโตรเลียมตึบ นามันเบนซิน นามันเชื่อเพลิงสำหรับเครื่องบิน นามันกาศ นามันเคเซล นามันเตา นามันหล่อลื่น และผลิตภัณฑ์บีโตรเลียมอื่น กบทั้งให้รวมถึงนามันหรือสงอนที่ใช้เป็นเชื่อเพลิง หรือที่ใช้เป็นสงหล่อลื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ผู้ค้ำนามัน" หมายความว่า ผู้ค้ำนามันเชื่อเพลิงโดยซื้อหรือได้มาจากผู้ประกอบอุตสาหกรรมกลั่นนามัน และหรือโดยส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร

LIRT

เพื่อขาย มีปริมาณการค้าแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสน เมตริกตัน และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการผลิตน้ำมันด้วย

“ผู้ประกอบการผลิตน้ำมัน” หมายความว่า ผู้ทำหรือผลิตน้ำมัน เชื้อเพลิงจากน้ำมันปิโตรเลียมดิบหรือจากวัสดุใดๆ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๕ (การประกอบการ) ผู้ใดจะกระทำการเป็นผู้ค้าน้ำมัน (เชื้อเพลิง จะกระทำ) ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี (ให้เป็น ผู้ค้าน้ำมันตามพระราชบัญญัตินี้)

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้ผู้ค้าน้ำมันส่งบัญชีตามแบบและรายการตามที่กำหนดในกฎ กระทรวงเกี่ยวกับปริมาณและสถานที่เก็บของน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักร ทุกสิ้นวัน ทมิไว้เพื่อเจ้าหน้าที่และที่เหลืออยู่ในเงื่อนไขที่ ๓ ต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป

มาตรา ๗ ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ ทุกขณะในสถานทกลั่นหรือสถานที่เก็บไม่ต่ำกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด การกำหนด ชนิดและอัตราของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อัตราที่กำหนดต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละห้า (แต่) และไม่เกิน ร้อยละยี่สิบของ (อัตรา) ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่ซื้อหรือได้มา (และ) หรือที่กลั่นได้ในบ้หนึ่ง

(อัตรา) ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ซื้อหรือได้มา (และ) หรือที่กลั่นได้ในบ้หนึ่ง

มาตรา ๘ ให้ผู้ค้าน้ำมันกำหนดควมเห็นชอบของรัฐมนตรี (อัตรา) ปริมาณที่กำหนดนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อผู้ค้าน้ำมันร้องขอและรัฐมนตรีเห็นชอบ ด้วย หรือเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควร

มาตรา ๘ ประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเชื้อเพลิงที่ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองซึ่งประกาศตามความในมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ให้ใช้บังคับในประกาศนั้น ซึ่งต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคก่อนให้ใช้บังคับแก่การประกาศเปลี่ยนแปลงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเชื้อเพลิงที่ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองซึ่งได้ประกาศไว้แล้วด้วย ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงอัตราที่ได้ประกาศไว้แล้วให้สูงขึ้น

มาตรา ๙ เมื่อผู้ค้าน้ำมันร้องขอและแสดงหลักฐานให้เป็นที่ยอมรับแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก่อน เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ค้าน้ำมันสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงหรือสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงที่อำเภอศรียะลาหรือการสำรองนั้น ๆ จะทำให้ผู้ค้าน้ำมันต้องได้รับความเสียหายเกินสมควร ทั้งนี้ ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งผ่อนผันเป็นการชั่วคราวตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีเห็นสมควรมิให้ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง หรือลดอัตราที่ต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงลงตามที่เห็นสมควรตลอดระยะเวลาใด

ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งมิให้ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงในระยะเวลาใดมิให้นำมาตรา ๘ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ผู้ค้าน้ำมันตลอดระยะเวลาอัน

ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้ลดอัตราค่าธรรมเนียมที่ต้องสำรองลงในระยะเวลาใดให้ถือว่าอัตราที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเป็นอัตราที่ผู้ค้าน้ำมันต้องสำรองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่งตลอดระยะเวลาอัน

มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควรโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ระยะเวลาบังคับใช้ประกาศตามวรรคก่อนให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดย

อนึ่ง

เมื่อ (ได้) ถึงกำหนดให้ใช้บังคับตาม ประกาศของรัฐมนตรีตามวรรคก่อน (กำหนดคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใด)แล้ว ห้ามมิให้ผู้ค้าน้ำมันขายหรือจำหน่าย

ด้วยประการใด ๆ ซึ่งนำมันเชื่อเพลิงที่มีคุณภาพต่ำกว่าคุณภาพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดพระราชบัญญัติหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปใน (สถานที่เก็บ) สถานที่กลั่น สถานที่เก็บ และสถานที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมันในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิง หรือให้ผู้ค้าน้ำมันส่งตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิง (สิ่งของดังกล่าว) ที่อยู่ใน สถานที่เก็บ สถานที่กลั่น หรือสถานที่จำหน่ายนั้น) มาตรวจสอบได้ และผู้ค้าน้ำมันต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งต้องแสดงเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติตามวรรคก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าผู้ค้าน้ำมันผู้ใด ไม่สำรongs นำมันเชื้อเพลิงไว้ตาม มาตรา ๘ เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเกินสามสิบวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร (แก่ตัวใดโดยชอบด้วยกฎหมาย) รัฐมนตรีจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันที่ออกให้แก่ผู้นั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ค้าน้ำมันโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ค้าน้ำมันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ค้าน้ำมันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (และ) หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๑๖ ผู้ค้ำนํ้ามันผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ (วรรคสอง) ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๖ ทวิ ผู้ค้ำนํ้ามันผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำการ เป็นผู้ค้ำนํ้ามันอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไป จะต้องจัดให้มีใบอนุญาตเป็นผู้ค้ำนํ้ามัน
ภายในกำหนดร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษากฎตาม พระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนด
ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) คำขอ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตเป็นผู้ค้ำนํ้ามัน ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ ประธานสภาว่ารัฐมนตรีอนุญาต:
- เจ้าหน้าที่ ขอให้เลขาธิการอ่าน
- (คณะกรรมการเข้าประจำที่) นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
- ประธานสภาว่ารัฐมนตรีอนุญาต: เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทำการแทน
- คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะ เลขาธิการสภาว่ารัฐมนตรีอนุญาต): ร่าง
- แสดงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่ พระราชบัญญัตินามผู้ขอเพลง พ.ศ.
- นายสมถวิล วรดิลประภา (กรรมมา ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
- ธิการ): คณะกรรมการไม่มีข้อความ คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
- อะไรที่จะแสดงเพิ่มเติม และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓

LIRT

มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑
มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
และมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๖ ทวิ กระบวนการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘
ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนุญ:
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปนี้เป็นการศึกษาในวาระที่ ๓
ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า
สมควรที่จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้เป็นกฎหมายให้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นว่า สมควรที่จะประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนุญ:
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนุญ:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช-
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบล
โพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัด
สิงห์บุรี ของกรมชลประทานให้แก่
วัดชัยสุต และที่วัด วัดชัยสุต ให้
แก่กรมชลประทาน พ.ศ. คณะ-
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๓๘/๐๕ วันที่ ๒๖ ก.ย.๐๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๕๐๓/๑๑๕๕๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๖ กันยายน ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ ที่ดินตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน
จังหวัดสิงห์บุรีของกรมชลประทาน ให้แก่วัดชัยสุต และที่วัด วัดชัยสุต
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ...

LIRT

๕๑๗๒

กราบเรียน ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ของกรม-
ชลประทาน ให้แก่วัดชัยสุทร และที่วัด วัดชัยสุทร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ....
ต่อสภาาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผลมาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภาาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุม
ปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ฉ. กิตติขจร**

(ถนาม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน
จังหวัดสิงห์บุรี ของกรมชลประทานให้แก่วัดชัยสุทร และที่วัด วัดชัยสุทร
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ของกรมชลประทานแลกเปลี่ยนกับที่วัด วัดชัยสุทร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ของกรมชลประทานให้แก่ วัดชันสูตร และที่วัด วัดชันสูตร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ออกวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ของกรมชลประทานให้แก่วัดชันสูตร และที่วัด วัดชันสูตร ให้แก่กรมชลประทาน ตามแนวเขตในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

หม่อมหลวงชูชาติ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ของกรมชลประทานให้แก่วัดชันสูตร และที่วัดวัดชันสูตร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

หลักการ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ของกรมชลประทาน ให้แก่วัดชันสูตร

เหตุผล เนื่องด้วยกรมชลประทาน ได้รับแจ้งจากเจ้าอาวาสวัดชัน

สูตร ประสงค์ที่จะ ขอ แลกเปลี่ยนที่วัดวัดชันสูตร ตำบลโพชนไก่ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ ๐-๑-๖๕ ไร่ กับที่ดินของกรมชลประทานในท้องที่ดังกล่าว เนื้อที่ ๐-๑-๖๘ ไร่ เพื่อให้บริเวณที่จะสร้างอุโบสถมีอาณาเขตกว้างขวางและห่างจากกำแพงวัดตามสมควร สมกับเป็นวัดที่บูรณะ ปรับปรุงขึ้นใหม่ กรมชลประทานได้พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องในการที่จะแลกเปลี่ยนที่ดินกับที่วัดวัดชันสูตร จึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขออนุมัติมหาเถรสมาคม โอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดชันสูตร ให้แก่กรมชลประทาน

๑๑๓๖

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๗๑/๐๕ วันที่ ๔ ต.ค. ๐๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สว. ๐๔๐๓/๑๑๔๓๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓ ตุลาคม ๒๕๐๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กรรณเวียน ประธานสภาารัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาารัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภาารัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาคือไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. พิบูลนคร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

เหตุผล

โดยที่ปรากฏว่ามีการกระทำบางอย่างที่ผู้กระทำได้นำเอากรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะไปใช้ แก่การเสริมสวย การคุมกำเนิด เป็นต้น ด้วยวิธีผิดๆ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “โรคศิลปะ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“โรคศิลปะ” หมายความว่า กิจกรรมใด ๆ อันกระทำโดยตรงต่อร่างกายของมนุษย์ในการบำบัดโรคซึ่งรวมตลอดถึงการตรวจโรค และป้องกันโรคในสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เวชกรรม คือ การตรวจโรค การป้องกันโรค หรือการบำบัดโรค มนุษย์ด้วยกรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะตามแผนนั้น ๆ

(๒) ทันตกรรม คือ การตรวจหรือการบำบัดโรคฟัน หรืออวัยวะที่เกี่ยวข้องกับฟันโดยตรง หรือการทำฟันในช่องปากของมนุษย์

(๓) เภสัชกรรม คือ การปรุงยาหรือผสมยา หรือการประคิษฐ์วัตถุใด ๆ ขึ้นเป็นยาสำหรับมนุษย์

(๔) การพยาบาล คือ การกระทำในการช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อบรรเทาอาการของโรค

(๕) การผดุงครรภ์ คือ การตรวจและการปฏิบัติต่อหญิงมีครรภ์ เพื่อป้องกันความผิดปกติในการคลอดบุตร การทำคลอด ตลอดจนการดูแลมารดาและทารกในระยะหลังคลอด

และให้หมายความรวมถึงการผ่าตัด ฉีดยา ฉีดสารหรือสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าในร่างกายเพื่อการเสริมสวย การคุมกำเนิด การทำหมัน หรือการบำรุงร่างกายด้วย

LIRT

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“มาตรา ๑๑ ทวิ ให้ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรค
ศิลปะแผนปัจจุบัน สาขาเวชกรรมชั้นหนึ่งเป็นผู้กระทำการผ่าตัด ฉีดยา ฉีดสาร
หรือสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าในร่างกายเพื่อการเสริมสวย การคุมกำเนิด การทำหมัน
หรือการนำรูปร่างกายได้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับ
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะเฉพาะแผน สาขา และชนิด เป็นผู้กระทำการ
ผ่าตัด ฉีดยา ฉีดสารหรือสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าในร่างกายเพื่อการเสริมสวย การ
คุมกำเนิด การทำหมัน หรือการนำรูปร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๑๕ ความรู้ในวิชาชีพของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะได้นั้น คือ

(๑) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ต้อง

(ก) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขานั้น ๆ จากสถานศึกษา
ในประเทศไทยที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะรับรอง แต่คณะ
กรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอาจสอบถามผู้ก่อนก็ได้ เว้นแต่สาขาการ
ผดุงครรภ์คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะจะต้องสอบความรู้จนเป็นที่
พอใจก่อน

สำหรับสาขาเวชกรรมต้องมีใบรับรองของโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์
แสดงว่า ได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์นั้นมาแล้ว เป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

LIRT

(ข) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขานั้น ๆ จากสถานศึกษาในต่างประเทศและได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว แต่ถ้าเป็นคนไทยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร

สำหรับสาขาเวชกรรมต้องมีใบรับรองของโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์ แสดงว่าได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์นั้นมาแล้วเป็นเวลานานน้อยกว่าหนึ่งปีภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

(๒) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นสอง ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาในสาขาทันตกรรม หรือสาขาการผดุงครรภ์ จากโรงพยาบาลหรือสถานศึกษาของทางราชการในประเทศไทย และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

(๓) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาล ต้องเป็นผู้มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะรับรอง และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว

(๔) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตแล้ว ตามกำหนดเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๑ ผู้ใดไม่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะหรือได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้ว แต่อยู่ใน

ระหว่างถูกพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต กระทำการประกอบโรคศิลปะอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ หรือผู้ประกอบโรคศิลปะผู้ใดกระทำการประกอบโรคศิลปะอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗ โหยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ได้อื่นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ หรือได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้วแต่อยู่ในระหว่างถูกพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต โฆษณาด้วยวิธีใด ๆ แสดงว่าพร้อมที่จะกระทำการประกอบโรคศิลปะ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือสินจ้างหรือเพื่อนำเงินรางวัลหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

พระบาราสนราดुर (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

เหตุผล โดยที่ปรากฏว่ามีการกระทำบางอย่างที่ผู้กระทำได้นำเอา

กรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะไปใช้แก่การเสริมสวย การคุมกำเนิด เป็นต้น ด้วยวิธีผิดกติกา จิตยา หรือสารใด ๆ โดยการกระทำดังกล่าวไม่เป็นการประกอบโรคศิลปะตามบทนิยามของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งๆที่การกระทำดังกล่าวอาจเกิดอันตรายได้ เช่น เกี่ยวกับการประกอบโรคศิลปะ และขณะนี้ ได้มีโรงเรียนพยาบาลและ

มศกครรภักเกิดขึ้นหลายแห่ง สมควรที่จะกวักขันธ์ความรู้ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกันโดยให้มีการสอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนการประกอบโรคศิลปะ ก่อนที่จะอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาพยาบาลและการผดุงครรภ์ นอกจากนี้ยังมีบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ในวิชาชีพนี้ เพียงพอทำการประกอบโรคศิลปะหรือใช้กรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ อันอาจเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของประชาชน จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะให้ควบคุมไปถึงกรณีดังกล่าว และเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น

พลเรือตรี สนิท โปษะกฤษณะ :
 คม หลักการ และเหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอมา ส่วนใหญ่กระผมเห็นด้วย แต่กระผมมีข้อข้องใจบางประการในมาตรา ๕ ที่ให้ยกเลิกและให้ใช้ความในมาตรา ๑๕ ใหม่ใน (๓) ที่ว่า "สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะ แผนปัจจุบัน ในสาขาการพยาบาล ต้องเป็นผู้มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

รับรอง และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว" ตามพระราชบัญญัติเดิม มาตรา ๑๕ (๓) นั้นมีว่า "... คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอาจสอบความรู้ก่อนก็ได้" เพราะฉะนั้นเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โรงเรียนของรัฐพยาบาล ที่ผลิตนางพยาบาลทุกแห่งได้รับใบประกอบโรคศิลปะ โดยไม่ต้องสอบ ก็มีโรงพยาบาลของเอกชนอย่างโรงพยาบาลมิชชัน หรือโรงพยาบาลแม็กคอกมิคเคื่องใหม่นี้ก็ต้องสอบ และการสอบที่ผ่านมาไปแล้ว โรงพยาบาลของเอกชนเองก็มักเพียงน้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า การที่จะสอบความรู้ทุกคนก็เป็นการสิ้นเปลือง ที่จริงมาตรฐานการสร้างโรงพยาบาลนั้น ก่อนที่จะสร้างโรงเรียนนางพยาบาลก็จะต้องปรึกษากับ กระทรวงสาธารณสุขอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมาตรฐานทั่วไปของโรงเรียนของรัฐบาลก็เหมือนกัน แม้แต่โรงพยาบาลของเอกชนที่ได้สร้างโรงเรียนนางพยาบาลขึ้นก็อยู่ในอาณัติของกระทรวงสาธารณสุข ฉะนั้นกระผมเห็นว่า การที่จะแก้ข้อความที่ว่า "ได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว" นี้ รู้สึกว่าจะเป็น การสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ฉะนั้นการสอบเพื่อ

LIRT

จะขึ้นทะเบียนเป็น Register nurse อย่าง
ของเมืองนอกเขา เพื่อจะให้ได้เงินเดือน
มากขึ้นอย่างนี้ กระผมเห็นสมควร แต่
ว่าถ้าเป็นการ สอบเพื่อมาคร ฐาน แล้ว
กระผมเห็นว่า ในขณะ นี้ มาคร ฐาน นาง
พยาบาลเราก็ ได้ อยู่ แล้ว และจะเป็นการ
หมดเปลืองไป

ข้อที่ ๒ ที่กระผมอยากจะพูดก็คือ
ว่า ความตามมาตรา ๑๕ ที่แก้ไขใหม่
ใน (๑) คือว่า ผู้ที่สำเร็จปริญญาหรือ
ประกาศนียบัตร ทางนี้จะต้องสอบความรู้
ในสาขาการปกครองนั้นเป็นที่พอใจก่อน
ทำไมไม่สอบในสาขาอื่น ๆ ด้วย เพราะ
สาขาคล้ายกรรมหรือว่าสาขาอื่น ๆ นั้นก็
มีความสำคัญเหมือนกัน กระผมอยากเรียน
ตาม ๒ ข้อ

พระบิราศนราทร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข): ตามที่ท่าน
สมาชิกได้มีข้อข้องใจเกี่ยวกับการ สอบ
ความรู้ของผดุงครรภ์และการพยาบาลนั้น
โดยเห็นว่าเวลาก่อนที่จะตั้งโรงเรียนก็ได้
มีการติดต่อกับกระทรวงสาธารณสุขอยู่
แล้ว ในข้อนี้ใคร่ขอกราบเรียน คือว่า
โรงเรียนต่าง ๆ นั้นมีมาด้วยกัน การ
ปฏิบัติของโรงเรียนต่าง ๆ ที่รับรองว่าจะ
ปฏิบัติตามหลักสูตรที่ได้ให้ไว้

แล้วนั้น บางครั้งอาจจะไม่ปฏิบัติไปตาม
นั้นบ้างก็ได้ อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับตัว
ของผู้ศึกษาเอง เพราะฉะนั้นการที่เราจะ
ให้มาคร สอบนี้ เพื่อให้มีความสม่ำเสมอ
แก่ผู้ที่จะ ขึ้น ทะเบียนว่าเป็นผู้ที่ มีความรู้
ไต่ระดับของการศึกษาที่เราได้วางหลัก-
สูตรไว้ให้เหมือนกัน ในข้อที่ว่า ถ้าจะ
สอบก็เพื่อเลื่อนอันดับเงินเดือนอะไรให้
นั้น ในเรื่องนี้กระทรวงสาธารณสุขก็
ได้คำนึงอยู่ และก็ได้ดำเนินการติดต่อก
เป็นทางการตามระเบียบอยู่แล้ว

สำหรับมาตรา ๑๕ (๒) นั้น
หมายความว่าสำหรับผู้ที่ ประกอบโรค
ศิลปะแผนปัจจุบันชั้นสอง ต้องเป็นผู้ซึ่ง
ได้รับการอบรมศึกษาในสาขาทันตกรรม..
ขอโทษครับ โปรดตามอีกที่หนึ่ง
กระผมพึ่งไม่ค่อยถนัด

พลเรือตรี สนิท โปษะภักฤษณะ :
"มาตรา ๑๕ ความรู้ในวิชาชีพของผู้มี
สิทธิขึ้นทะเบียนและ รับ ใบอนุ ญาตเป็น
ผู้ประกอบโรคศิลปะได้นั้น คือ

(๑) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะ
แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ต้อง

(ก) มีปริญญาหรือประกาศ
นียบัตร สำหรับสาขาอื่น ๆ จากสถาน
ศึกษาใน ประเทศไทยที่ คณะกรรมการ

ควบคุมการ ประกอบ โรคศิลปะ รับรอง
 แต่ละคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรค
 ศิลปะอาจสอบความรู้ก่อนก็ได้ เว้นแต่
 สาขาการ ผดุงครรภ์ คณะกรรมการ
 ควบคุมการ ประกอบโรคศิลปะจะต้อง
 สอบความรู้จนเป็นที่พอใจก่อน" ทำไม
 ไม่สอบในสาขาอื่น ๆ ด้วยจนเป็นที่พอใจ
 พระบาราสนราศูร (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ความ
 จริงการที่จะสอบสำหรับผู้มีปริญญาหรือ
 ประกาศนียบัตรสำหรับสาขาทาม (ก)
 นั้นก็น่าจะสอบเหมือนกัน แต่ที่นี้เรา
 เห็นว่าเวลานี้โรงเรียนที่ทำการศึกษาก็ให้
 การ ศึกษา ใน แพทย์ ศาสตร์ นั้น ก็เป็น
 โรงเรียน ที่ สังกัด อยู่ใน รัฐบาล ทั้งนี้
 ไม่มี โรงเรียน ของ เอกชน เลย เหมือน
 โรงเรียนพยาบาลหรือโรงเรียนผดุงครรภ์
 เพราะว่าเราก็ยังรอไว้ก่อน ความจริงก็
 มีผู้เสนอขอให้สอบเหมือนกัน แต่ว่าเรา
 เห็นว่ายังไม่ถึงเวลาต่อไปอาจจะต้อง
 สอบ ไม่มีปัญหา เหมือนกับผู้เรียน
 สำเร็จจากต่าง ประเทศ ในวรรคท้าย
 ของข้อนี้ เราก็ต้องสอบ คือว่าผู้ที่
 สำเร็จการศึกษามีปริญญาหรือประกาศนียบัตร
 จากต่างประเทศมาแล้ว คณะกรรมการ

ควบคุมการ ประกอบโรคศิลปะ ก็ต้อง
 สอบเหมือนกัน

นายจำลอง หะรินสุต : สำ-
 หรับเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพเกี่ยวกับการ
 ประกอบโรคศิลปะ ไม่ว่าจะ เป็น วิชา
 การแพทย์หรือการพยาบาลก็ตาม เวลา
 นี้เรากำลัง ซัก แคลน ทั้ง แพทย์ และ ทั้ง
 พยาบาลอยู่เป็นอย่างมากทีเดียว เพราะ
 ฉะนั้นการที่เรามาตัดทางโดยการ มีการ
 สอบภายหลังจากผู้นั้น สำเร็จวิชาแพทย์
 หรือพยาบาลไปแล้วนั้น กระผมว่าเป็น
 วิธีหนึ่งซึ่งจะ ไม่ใช่เป็นการ กระตุ้น ให้
 เราเรียน แพทย์ หรือ พยาบาล มาก ขึ้น
 หรือ เป็นการ ตัด ให้ จำนวน แพทย์ หรือ
 พยาบาลนั้นลดน้อยลง การที่มีการสอบ
 ไม่ว่าจะ แพทย์ หรือ พยาบาลก็ตามขึ้นอยู่กับ
 กรรมการที่สอบ กรรมการอาจจะออก
 ข้อสอบ ชนิดที่อย่างยาก จน กระทั่ง ไม่
 สามารถจะผ่านไปได้ ซึ่งมีอยู่แล้วและ
 เป็นไป แล้ว และ ดูเหมือนกำลัง เป็นอยู่
 ด้วย เข้า ไป ใน ขณะ นี้ เพราะ ฉะนั้น
 กระผม เห็น ว่า การ ที่ แพทย์ หรือ พยาบาล
 ก็ตาม เอา พู่ ตัด พยาบาล ซึ่ง สำเร็จ จาก
 โรงเรียนพยาบาลซึ่งเป็นของรัฐบาลเอง
 สอบเสร็จแล้วยังต้องกลับไปสอบ ต่อ

LIRT

คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรค
ศิลปะอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีหวังจะตกด้วย
ซ้ำไป ถ้าตกก็หมายความว่าเราขาด
พยาบาลที่จะประกอบโรคศิลปะ ไปอีก
จำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
เท่าที่เราเคยมีแล้ว ผมผมจำได้ว่าเมื่อ
ปีที่แล้วเรามีพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง
อันเกี่ยวกับการแพทย์นี้เองว่าแพทย์ที่
สำเร็จในประเทศไทยแล้วจะต้องสอบ
หรือไม่สอบ และในที่ประชุมนั้นก็ถก
มติว่าแพทย์ที่เป็นคนไทยและสำเร็จใน
สถาบันของรัฐบาลแล้วก็ไม่ควรจะต้อง
สอบ เพราะฉะนั้นอย่างที่ว่านั้น อย่าง
พยาบาลนั้น สมมติว่าสำเร็จจากศิริราช
หรือจุฬาลงกรณ์ซึ่งเป็นสถาบันอันสูงส่ง
กระทรวงสาธารณสุขก็รับรองแล้ว เหตุ
ใดนั้นจะต้องไปสอบอีกครั้งหนึ่ง อันนี้
ผมคิดว่าถ้าหากว่าสอบแล้วก็มีหวัง ถ้า
คณะกรรมการนั้น strict ให้มากขึ้นไป
อีก มีการตกหล่นเร่กักขาดพยาบาลไป
อีกและเท่าที่ที่ผมทราบอยู่ในปัจจุบัน
นั้นไม่ได้แค่แพทย์หันไปเมืองนอกเท่า
นั้นพยาบาลก็หันไปเมืองนอกมากมาย
เช่นเดียวกัน ซึ่งขอให้ได้สำรวจโดย
ความจริงมีโรงพยาบาลของรัฐบาลแห่ง
หนึ่งซึ่งพยาบาลได้ลาออกไปแล้วไป

ทำงานเมืองนอกโดยได้เงินมากกว่า
เพราะฉะนั้นวิธีการที่มีการสอบพยาบาล
อีกครั้งหนึ่งนั้น ผมผมว่าเป็นการไม่
กระตุนให้เรามีพยาบาลมากขึ้นเป็นแน่
ผมขอเรียนข้อสังเกตไว้ด้วยครับ

พระบาราสนคราทร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตามที่
ท่านสมาชิกได้มีข้อข้องใจเกรงว่า การที่
จะสอบพยาบาลแล้วหรือสอบแพทย์ก็
จะทำให้ผู้ที่เข้าศึกษาแพทย์หรือ-
พยาบาลทอดทิ้งและศึกษาน้อยลงนั้น
ในข้อนี้ก็คงจะไม่เป็นไปเช่นนั้น เพราะ
เหตุว่าในการสอบเข้าเรียนแพทย์หรือ
พยาบาลก็เท่าที่ได้ปรากฏมาแล้วทุกๆปี
เป็นเวลานานหลายปีมาแล้ว มีผู้สมัคร
สอบเกินกว่าจำนวนที่ต้องการนับจำนวน
ตั้งสิบเท่าเสมอ อย่างพยาบาลต้องการ
สักห้าสิบคน มีคนมาสมัครตั้งพันอย่าง
นี้เป็นต้น ส่วนที่ท่านบอกว่าพยาบาลได้
เรียนมาจากโรงเรียนของรัฐบาลหรือที่
รับรองมาแล้วนั้นไม่ควรจะต้องสอบอีก
อันนี้เพื่อความเสมอภาค ในการที่
กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ควบคุม
โรงเรียนพยาบาลต่างๆ ซึ่งมีอยู่ในเวลา
หนึ่งสิบกว่าแห่ง เพราะฉะนั้นก็เพื่อที่
จะให้ระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันไป จึง

LIPT

จำเป็นจะต้องมีการสอบ และการสอบนั้นก็ได้ทำความเข้าใจกันไว้แล้ว เราจะสอบพอสมควร ในเรื่องนี้ก็ขอกราบเรียนว่า เราได้มีการตกลงกันเป็นการภายในกับโรงเรียนต่าง ๆ ทุกโรงเรียนแล้ว ก็เห็นพร้อมกันหมดว่าควรจะต้องมีการสอบ เว้นแต่มีหลักก้อยอื่นหนึ่งซึ่งเคยตกลงกันไว้แล้ว แต่บังเอิญไปเปลี่ยนตัวผู้อำนวยการเข้า ก็เลยเกิดมีอะไรบางอย่าง ทำให้ข้อตกลงนั้นดำเนินไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ การที่จะสอบเช่นนี้จะเขียนนี้ ไม่มีผลเสียแต่ประการใด มีแต่ผลที่จะดีขึ้นเพื่อจะยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้นเสมอ

หลวงวลิตเสรษฐพิณิชากร :

กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วรู้สึกเป็นห่วงในมาตรา ๓ (๔) ซึ่งให้ความหมายของการพยาบาลไว้ว่า "การพยาบาลคือ การกระทำในการช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อบรรเทาอาการของโรค" กระผมเกรงว่าโดยที่ให้ความหมาย ในการพยาบาลอย่างนี้ จะทำให้ผู้ที่มีความหวังดีที่จะช่วยผู้ป่วย ในบางครั้งบางคราว อาจจะผิดกฎหมายไปด้วย เพราะเข้าใจในระบอบทางสภาการศึกษาไทย ก็ได้พยายาม

ที่จะฝึกสอน การปฐมพยาบาล ให้แก่ผู้ที่สนใจทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นในการปฐมพยาบาลนั้นก็เป็นการที่ช่วยผู้ป่วยให้บรรเทาความเจ็บป่วยเหมือนกัน ถ้าหากว่าบทนิยามของเรากว้างมากเกินไปจะทำให้ท่านพวกนี้ผิดกฎหมายด้วย กระผมจึงอยากจะขอฝากว่า ในการเขียน บทนิยามของการพยาบาลนั้น น่าจะให้รัดกุมอีกสักหน่อย

พระบาราศนรวิศร (วิสุมนตรี

วาทกรกระทรวงสาธารณสุข) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มีความเข้าใจในเรื่องนี้นั้น ก็เกรงว่าการช่วยเหลือทางมนุษยธรรม หรือการที่มีความจำเป็นเกิดขึ้นนั้นจะทำได้ ความจริงกฎหมายมียกเว้นไว้แล้วชัดเจน คือว่าให้ทำได้ในกรณีที่เร่งด่วน หรือเป็นการช่วยเหลือตามหน้าที่มนุษยธรรมและทำโดยไม่หวังสินจ้างรางวัลนั้น มีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่าอนุญาตให้ทำได้ ในกฎหมายเก่ามีอยู่ซึ่งอันนี้ยังไม่ได้ออกเล็ก ขอประทานโทษ กฎหมายเก่า หมวด ๒ มาตรา ๑๑ มีบัญญัติไว้ว่าห้ามมิให้ประกอบโรคศิลปะ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (ก) การช่วยเหลือเยียวยาผู้ป่วยตามศีลธรรม โดยไม่รับสินจ้างรางวัล

แต่ทั้งนี้จะดูคิยาหรือสารใด ๆ เข้าไปใน ร่างกายผู้ป่วย หรือให้ยาอันตรายตาม กฎหมายว่าด้วยการขายยาแก่ผู้ป่วยมิได้ แล้วก็ยังมือนุญาต ไปถึงนักเรียน แห่งสถานศึกษาของรัฐบาล หรือสถานศึกษาที่รัฐบาลรับรอง แล้วก็มีบุคคลซึ่ง ทางราชการ เทศบาล สุขาภิบาล หรือ สภาอากาศไทย มอบหมาย ให้ประกอบ โรคศิลปะในความควบคุมดูแลของเจ้าหน้า ที่ซึ่งได้ ชัน ทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้ว ก็ ย้อนอนุญาตให้ทำได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ ก็ไม่มีปัญหาอะไร มีกฎหมายยกเว้น อยู่แล้ว.

นายจำลอง หะรินสุต : สำหรับ เรื่องการสอบพยาบาลนี้กระผมยังมีความ ซึ้งใจอยู่อย่างหนึ่ง คือว่า จริงอยู่ โรงเรียนพยาบาลและผดุงครรภ์มีอยู่ หลายโรงเรียนแต่เป็น โรงเรียนของ รัฐบาลเสียเป็นจำนวนมากทีเดียว และ ก็เป็น โรงเรียนพยาบาลและผดุงครรภ์ ที่กระทรวงสาธารณสุขจัดตั้งขึ้นเองด้วย ซ้ำไป แต่พอสอบได้เป็นพยาบาลแล้ว กระทรวงสาธารณสุขกลับบอกว่าจะต้อง ไปสอบกับคณะกรรมการควบคุมการ

ประกอบโรคศิลปะอีกครั้งหนึ่ง ซึ่ง กระผมเห็นว่ารู้สึกอย่างไร ชอบกลอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมขอวิงวอนท่าน รัฐมนตรีขอได้โปรดพิจารณาสำหรับ โรงเรียนที่เกี่ยวกับรัฐบาลว่าไม่เห็นมี ความจำเป็นจะต้องสอบอีกครั้งหนึ่งเลย เพราะรู้สึกอย่างไรชอบกล แต่ว่าสำหรับ โรงเรียนพยาบาลของเอกชนนั้นเพราะ เขาวางมาตรฐานอะไรต่าง ๆ ซึ่งเรา เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ แต่ที่ เป็น โรงเรียนของรัฐบาลเองแท้ๆ กระทรวง สาธารณสุขได้ทำหลักสูตรนั้นเอง รับรองเสร็จสรรพแล้ว แต่กลับมาสอบ ด้วยคณะกรรมการควบคุมการประกอบ โรคศิลปะอีกครั้งหนึ่งกระผมเห็นว่าเหตุ ผลยังไม่พอที่จะดำเนินการไปตามนั้น

พระบาราศนราดรุ (รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ความ ที่ท่านสมาชิกมีความข้องใจอยู่นั้นคือที่ ว่าทำไมจะต้องสอบเมื่อเป็น โรงเรียน ของรัฐบาล อยู่แล้วควรจะสอบแต่ โรงเรียนของเอกชน เรื่องนี้การที่เรา จะบัญญัติยกเว้น โรงเรียนของรัฐบาล นั้นก็ดี อาจจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม

LI RT

และโรงเรียนพยาบาลนั้น อาจจะมีขึ้น
อีกมากแห่งต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้น
ในต่างประเทศนั้น ก่อนที่จะมีการ จด
ทะเบียนเข้าก็มีการ สอบกัน และก็ทาง
กระทรวงสาธารณสุขก็เคยได้พิจารณา
ถึงเรื่องนั้นแล้ว คือการ สอบนั้นสอยเพื่อ
ให้ไว้ระดับตามสมควร ไม่ใช่เราจะ
เข้มงวดกวดขันเพื่อจะให้มีคนตกมาก
เราก็รู้อยู่แล้วว่า เวลาที่เราต้องการ
พยาบาลมากเหลือเกิน เราไม่เพียงพอน
กว่าคน เราจะต้องการ คงหลายหมื่น
๕-๖ หมื่นคนอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
การสอบนั้นเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบและ
ตามที่เขาได้ปฏิบัติกัน ในต่างประเทศ
แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องนี้อาจทำการศึกษา
มีข้อข้องใจ กระผมคิดว่าเอาไปพูดกัน
ในชั้นกรรมาธิการจะดีกว่า เพราะเหตุ
ว่าผู้ที่เขาได้ศึกษาในเรื่องนี้มา เขาอาจ
จะชี้แจงเหตุผลอะไรก็ได้ จึงทำให้ท่าน
สมาชิกใจอ่อน ไม่ขัดข้องก็เป็นได้ และ
ท่านสมาชิกผู้ใดถ้าจะเป็นกรรมาธิการ
คนหนึ่งอยู่ในคณะที่พิจารณา ร่าง พระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกัน ซึ่งกระผม
คิดว่าคงจะเป็นเช่นนั้น

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช :
กระผมอยากจะขอ ประทาน กราบเรียน
ตามรัฐบาลเพื่อความรู้สึกลึกซึ้งน้อย คือ
ได้เห็นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็ควบคุมไปถึงการผ่าตัดเสริมสวยต่าง ๆ
ก็อยากจะ ใคร่ขอ ทราบว่าในขณะนี้มีภ
ยอันตรายเกิดขึ้นอย่างไรเกี่ยวกับ การ
เสริมสวย เพราะกระผมเองก็ได้เห็นเขา
ทำกันมานานแล้ว ส่วนมากก็เป็นการ
ผ่าตัดเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น เคยผ่าให้เป็น
สองชั้น ทูทางไป ทำให้สืบเข้ามา จน
ไม่โต่งทำให้โต่ง ก็ได้เห็นหำมาจน
กระผมเองก็อยากจะขอทราบ เรียน ว่าอยู่
มาด้วยความหวัง จึงนึกว่าสักวันหนึ่ง
จะได้ไปทำ แต่เผอิญยังไม่ ได้ทำ
อย่างไรก็ตาม ก็ไม่ปรากฏว่ามีอันตราย
อะไร จึงอยากใคร่ขอเรียนตามรัฐบาล
ว่าจะมีทางชี้แจงให้เห็นภัยอันตราย
อย่างไร เพื่อให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งน้อย
จะใดหรือไม่ เพราะกระผมเห็นว่าถ้า
สิ่งที่เป็นเรื่องยังไม่เป็น เรื่องรุนแรงหรือ
มีอันตราย ถ้าหากว่าเราไปออกกฎหมาย
ควบคุมเข้าแล้ว บางทีก็เกิดความ
จำเป็นไป และความประสงค์ก็ตามก็
ก็คิดว่าถ้าไม่ภัยอันตราย แท้จริงแล้ว
ก็คิดว่าความเห็นของกระผมเองว่าอย่า

ควบคุมจะดีกว่า เพราะการควบคุมนั้น อาจจะมีผลทำให้คนที่ต้องผิดกฎหมาย คนต้องเป็นอาชญากรไปโดยไม่จำเป็น ถ้าเรื่องไม่ร้ายแรงพอ ไม่เป็นภัยอันตราย ต่อประชาชนพอแล้ว กระทบก็คว่ำอย่า ไปควบคุมเห็นจะดีกว่า

พระบาราศนราดรุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามมานั้น กระทบขอขอบพระคุณ เพื่อจะได้กราบเรียนให้ทราบชัดเจน เรื่องการเสริมสวยนั้นโดยมากก็เป็น การที่จะต้องกระทำในกรรมวิธีทางแพทย์ เช่น การผ่าตัด การฉีดยา กรรมวิธีเหล่านี้ถ้าคนที่ไม่ใช่แพทย์ที่ไม่ได้เรียนตั้งแต่การศึกษาในชั้นต้น ตลอดจนอาจมีความรู้ได้แล้วก็ อาจจะเป็นอันตรายได้มาก เช่นเกี่ยวกับต้องผ่าตัดตาชั้นเดียวทำตาชั้นเดียว ให้เป็นสองชั้นเป็นต้น อย่างนี้ก็ต้องเป็นวิธี การกระทำนั้นก็เป็น วิธีที่สยักรรมนั่นเอง แล้วนอกจากนี้ การฉีดยาก็จะต้องเป็นผู้ที่ได้ศึกษา รู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดอันตราย ขึ้นได้ในทางเชื้อโรคอะไรเหล่านี้ ถ้าคนธรรมดาแล้วก็ไม่ค่อยจะเห็น โรคพวกนี้ได้ เห็นเชื้อโรค แล้วก็จะอยู่ดีว่าเป็น

เรื่องที่ไม่น่าจะคำนึงถึงนักในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการที่จะควบคุม ก็คือว่าผู้ที่จะกระทำนั้นก็ควร จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ เช่น แพทย์เป็นต้น ในส่วนอันตรายที่เกิดจากการเสริมสวย มาแล้วนั้นก็มีบ่อยครั้ง แต่บางที่เจ้าของร้าน เจ้าของที่ที่เขาเก็บค่าบริการ และยอมเสียเงินเสียทองเป็นอันมาก เท่าที่ทราบอย่างสมมติว่า อย่างเคยมีตัวอย่างที่ปรากฏ อย่างคนที่ชอบไป ต้องการที่จะให้โก่งให้อะไรในอวัยวะบางอย่าง แล้วก็ฉีดพาราฟินเข้าไปอย่างนั้นก็ทำให้โก่งได้ชั่วคราวที่ตะโพก หรือที่นมอะไรเป็นต้น เหล่านี้ หรือฉีดจมูก ทำให้จมูกโก่ง มีอันตรายเกิดขึ้นเสมอซึ่งพวกแพทย์ทั้งหลายที่ได้ทำการบำบัดโรค อยู่ที่ใดเคยพบบ่อยๆ และบางแห่งเข้าใจถึงกับเสียใจให้ไปรักษาในต่างประเทศก็มี เพราะกลัวว่าเรื่องจะโด่งดัง การทำเสริมสวยนี้เดี๋ยวนี้มีโรงเรียนที่ฮ่องกง หรือที่อะไรเหล่านี้ เรียนกัน ๖ อาทิตย์ ๓ เดือนพอแล้ว ก็สอนให้ทำการวิธีต่าง ๆ แล้วโดยมากก็เป็นคนต่าง ตัวที่กล้าลงทุนแพงๆอะไรอย่างนี้ กระทบคิดว่า เป็นอันตรายแก่ประชาชนของเรามาก เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอร่างกฎหมาย

LIART

ฉบับนั้นเข้ามาเพื่อให้การควบคุม อยา
ให้ทำได้ตามล้าหลังใจ วิชาแพทย์เขาม
ศัลยกรรมตกแต่ง เรียกว่า cosmetic
surgery ต้องเรียนกันเป็นเวลายาว มี
course มากเหมือนกัน เพราะอาจจ
ดั่งมี หรือคงหลายเดือนซึ่งมีการศึกษา
ในต่างประเทศเพราะฉะนั้นเราถ้า อยากร
จะว่าอย่างร้านเสริมสวยนั้นจะทำก็ควร
จะมีแพทย์ประจำแปลว่า ควร จะทำโดย
ผู้ที่ทรงคุณวุฒิคือแพทย์

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์

ปราโมช: กระผมก็ใคร่ขอประธา
เรียนถามต่ออีกเล็กน้อยว่า นายแพทย์
ในเมืองไทยเราที่สามารถจะประก
บการทำการเสริมสวย ได้อย่างที่ท
รัฐมนตรี ได้ว่ามาคือ นายแพทย์ที่ม
ความรู้ในทาง cosmetic surgery น
มีอยู่หรือไม่ ที่ถามก็เพราะเหตุว
ถ้านายแพทย์ยังไม่มี และตามโร
พยาบาล หรือสถานที่มีนายแพทย์ผู้
เชี่ยวชาญ ไม่ยอมรับทำให้แล้ว กระ
ผมคิดว่าคนที่ ยังต้องการจะทำก็
เห็นจะยังแอบ ไปทำ กับผู้ประก
บกิจการอยู่ทุกวันนี้ แต่
จะต้องเป็นบุคคลที่ทำการผิดกฎ
หมายต่อไปอยู่นั่นเอง คือผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะ
ต้องทำให้เกิดสินค้า เลื่อนขึ้น
อีกอย่างหนึ่งคือ การเสริมสวย

โดยไม่มีปัญหา กระผมจึงเรียนถามว่า
แพทย์ที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น มีอยู่
หรือไม่ หรือถ้ามีแล้วจะรับทำให้หรือไม่
เพราะกระผมเห็นแพทย์ตามโรงพยาบาล
นี้ เฉพาะวิชาโรคธรรมดาที่หนักมี
อยู่เต็มที่แล้ว ไปหาก็คงต้องรอ
กันนานๆ เพราะว่าเห็นใจแพทย์ เพราะงาน
ล้นมืออยู่แล้ว คงไม่สามารถจะ
มาเสริมสวยให้แก่ผู้ใดได้ แต่คนที่
ต้องการเสริมสวยก็ยังจะมีอยู่ต่อไป
จะทำให้เกิดของเถื่อนขึ้นโดยไม่จำเป็น

พระบาราศนราดรุ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข): ตามที่
กระผมเคยกราบเรียนว่า การศึกษา
ศัลยกรรมตกแต่งนั้นก็มีรับ มีนายแพทย์
หลายคนที่เขาไปเรียนมา แต่
อย่างถ้าทำอย่างธรรมดาๆ อย่าง
ใครๆ ก็กระทำได้ พวกที่เป็นแพทย์
อย่างจะทำตาชั้นเดียว หรือว่าจะฉีก
อย่างนี้ แต่ว่าแพทย์คงจะไม่ทำ เพราะ
รู้ว่าอันตราย เกี่ยวกับอย่าง จะทำให้
ตะโพกสวดย ทำให้เต่งตึง ทำให้จมูกโด
งอะไรพวกนี้ ฉีกเขาไปแล้ว ถ้าฉีก
ตรงที่ฉีกบ่อยก็เป็นเหตุอันหนึ่งที่จะ
ทำให้เกิดโรคร้าย อย่าง Cancer ขึ้นได้
เพราะฉะนั้นเขาคงจะไม่ทำให้ แต่

อย่างไรก็ดี คือว่าอย่างกับแพทย์
ที่เรียนทางศัลยกรรมตกแต่งมาเขาทำ
ได้มากกว่านั้นมาก แก้มัด แก้มือ
หน้าเขี้ยว แต่ก็อย่างกับเป็นปาน ก็
เอาเนื้อที่โหนมาปะอะไรนั้นเป็นเรื่อง
ใหญ่โตมาก เพราะฉะนั้นที่เขาเรียนมา
แต่ว่าอย่างธรรมดาที่ร้านเสริมสวยทำๆ
กันอยู่นี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ใช้วิชาการสูง
ถ้าคนธรรมดาที่ไม่มีความรู้แล้วเกิด
อันตรายได้ง่าย แล้วก็เป็นเรื่องของ
คนต่างตัวส่วนใหญ่ที่มาจากที่ไหน ๆ
ก็มาทำกัน อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรา
ก็ควรจะรักษาสวัสดิภาพของประชาชน
ไว้ดีกว่าที่ เราจะปล่อยให้ไป
ตามยถากรรม กระผมคิดว่าคงจะควบคุม
ได้ดีกว่าที่ไม่มีกฎหมาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว
ข้าพเจ้าจะขอมติของที่ประชุมนี้ว่า
สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
รัฐบาลจะเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ-
สามัญหรือวิสามัญ

พระบาราศุนราตुर (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข): รัฐบาล
ขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการสามัญ
ชุดการศึกษา การสาธารณสุขและการ
สาธารณสุขการพิจารณา

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ
สามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุข
และการสาธารณสุขการพิจารณา จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่ง
คณะกรรมาธิการสามัญชุดการศึกษา
การสาธารณสุขและการสาธารณสุขการ
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน
กี่วัน

พระบาราศุนราตुर (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข): รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
รัฐบาลขอเสนอแก้ญัตติตามข้อบังคับ
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เป็นอันว่าให้แก้ญัตติตาม
ข้อบังคับ
สำหรับการประชุมวันนี้ หมค
ระเบียบวาระแล้วเข้าพิจารณาข้อเล็กประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

เจริญ บัณฑโร	อุดม พลอยสังวาลย์	ผู้จรรยาาน
จ. ธนะโชติ	ธนู บุญยรงค์	..
พล.อ.ต.ช. สุวรรณพฤกษ์	โฉมเฉลา สัพลากร	..
มนัญญู บริสุทธิ์	ฉันทนา ชานบ้อม	..
พล.ร.ท. ศรี คาวระย	สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	..
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	..
	สินธุ์ชัย ชูอัสสัยต์	..
	อุทัย บุญยะหงษ์	..
ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐/พ.ย./๐๙	เปรมจิต บุญยะกาญจน	..
	สมศรี ใจอ่อนน้อม	..

สุชนันท์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการสภาฯ
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
เลขาธิการสภาฯ

พลเอก หลวงสุทศสารธมกร
ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

